

[Justitsministeren]

dan den ordning, som en af ordførerne, hr. Bernhard Baunsgaard, refererede til er blevet praktiseret i Randers, fungerer, og med hvilken hjemmel det foregår.

Jeg skal endelig takke for tilslutningen til, at man i visse tilfælde – sådan forstod jeg det i hvert fald – principielt ville være indforstået med, at en sag, hvis den er egnet, kan afgøres af en enkelt dommer i landsretten; det anførte både fru Ebba Strange og fru Inge Krogh. Jeg vil også takke fru Inge Krogh for complimenten til justitsministeriets embedsmænd for, at der her forelå et lovforslag, hvis paragraffer var udformet i et klarere og enklere sprog, end man måske var vant til.

Vi er fra ministeriets side parate til på alle punkter at svare på spørgsmål – jeg ved, der er mange tekniske ting, der også skal afklares – og i det hele taget give den bistand, som retsudvalget måtte ønske. Jeg håber, at udvalgsarbejdet trods sit omfang ret hurtigt kan føres igennem, således at vi kan få gennemført de tiltrængte forbedringer og den nedsettelse af berammelsestiderne i landsretten, vi ønsker.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Blot en enkelt bemærkning i anledning af ministerens ord med hensyn til tredjeinstans, altså dette, at man administrativt vil fastholde, at justitsministeren suverænt og enevældigt bestemmer, hvilke straffesager der kan blive forelagt højesteret til afgørelse, for det er jo sagen.

I anledning af højesteretspræsident Trolles ord om, at det ligesom vil være at tage på forskud, hvilket resultat højesteret kommer med, hvis det er højesteret, der skal afgøre, om en sag kan blive appelleret, kan jeg nævne, at der jo er en anden mulighed: man kunne bruge klageretten, men så tænker jeg, højesteret omgående går tilbage fra, at den ikke selv kan afgøre det. Jeg synes ikke, højesteretspræsidenten har ret. Man kan da godt være i tvivl og først få tvivlen skubbet til side, når man har haft tid til at undersøge en sag grundigt. Jeg mener altså stadig væk og håber, at man vil tage det ind i overvejelserne, at det var rimeligt, om vi også på dette punkt opgav enevælden og gik over til at godkende, at vore domstole i retsspørgsmål er den højeste instans på alle områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om skattesparekonti [af Hagen Hagensen (KF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 75. Fremsat 7/11 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Dette lovforslag, som det konservative folkeparti fremsætter, går ud på, at privatpersoner ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal kunne fradrage 20 pct. af visse indskud på såkaldte skattesparekonti. Disse konti skal være bundet i 5 år, og i denne periode skal indestående ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige formue, og tilskrevne renter skal i samme periode være indkomstskattefri.

Lovforslaget vil føre til en ulige fordeling af skattebyrden, idet forslaget alene vil blive til fordel for dem, der kan afse mellem 1.000 og 6.000 kr. om året til indskud på en sådan konto. Det er vel også problematisk, om en skattespareordning som den foreslåede vil føre til den tilsigtede forøgelse af opsparingen, som vi selvfølgelig ville være interesserede i, for erfaringen fra lignende ordninger har vist, at der i stort omfang kun bliver tale om overførsel af pengene fra én konto til en anden og derfor ikke nogen særlig stor effektiv opsparing.

Regeringen kan med denne begrundelse ikke gå ind for lovforslaget.